

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1959. gada
29. marta
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 127 (5976)
OTRDĪEN,
1989. gada 24. oktobrī

Kas cits, ja ne paši?

Mūsu saruna ar padomju saimniecības «Aglona» galveno agronomu Anatoliju Kokali ritēja par aizvadīto saimniecisko gadu, par to, kāpēc šeit mazāk nekā citur šogad, lauksaimniecībai samērā labvēlīgā gadā, iegūts graudu, kartupeļu, lopbarības saknaugu, ko plānots darīt turpmāk, lai pietuvotos vismaz rajona viduvējam līmenim.

A. Kokaļa viedoklis ir šāds: — Ar darbiem sovmhozā tikām galā savlaicīgi. Vairāk sagatavots lopbarības. Plānoto 750 tonnu vietā uzkrāts 807 tonnas siena, 2400 tonnu skābsiena vietā — 2870 tonnas, 2400 tonnu skābarības vietā — 3846 tonnas.

Šogad darbs ritēja raitāk arī graudaugu novākšanā. Vidējā ražība ir pietuvojusies deviņpadsmit centneriem. Tas ir viens no zemākajiem rādītājiem rajonā. «Aglona» nav ne graudaugu ražošanas, ne kartupeļu audzēšanas saimniecība. Mūsu relfējs tam ir ļoti nepiemērots. Zemes auglība ir zema, kalnainie lauki grūti apstrādājami. Ipašas bažas par graudaugu novākšanu. Arī līdzēnos laukos rodas ražas zudumi, bet «Aglonas» tīrums zudumos aiziet aptuveni 50 procentu izaudzētā. To pašu var teikt par kartupe-

ļiem. Ar kombainiem tos vākt nevar, arī augsne nav piemērota kartupeļu audzēšanai. Diemžēl «augšā» ar to nerēķinās, un joprojām mums noteic pārdošanas plānu.

Mēs nevaram izlūgties, lai melioratori plānos iekļautu kādu no mūsu objektiem. Jau kuro gadu (šogad atkal) meliorējamo objektu skaitā nav iekļauti Smani. Trīs reizes pārstrādāts novecojušais projekts, bet zemi joprojām nemeliorēs. Kas mums te var palīdzēt?

Zemes auglības celšana ir galvenais uzdevums, kas jāveic saimniecībā. Jānorganizē sava kūtsmēslu uzkrāšanas un iestrādāšanas brigāde. Diemžēl šobrīd to nespējam izdarīt gan darbaroku, gan tehnikas trūkuma dēļ. Nav kūtsmēslu uzkrāšanas novietņu. Daļa salmu un arī kūtsmēslu aiziet zudumā, īpaši pie putnu fermām. Arī pie jaunlopu novietnēm. Sovhozā nav neviena mēslu ārdītāja. Un nav brīnums, ka mūsu tīrumu auglība ir viena no zemākajām republikā.

Saimniecībā vispār trūkst tehnikas, īpaši traktoru T-74. Agronomi saka, ka aramās platības ir lielas, bet aršanas darbos varot norīkot tikai 15 kāpurķēžu traktoros. Jaunie mehanizatori ar kā-

purķēžu traktoriem strādāt negribot. Šogad traktori ļoti lūztot un, lūk, rezultāts. Vairākas rajona saimniecības jau beidz rudens aršanu vai vismaz tuvojas finišam, bet «Aglonā» nav tikuši vēl pusē.

Lai gan problēmu pulka, saimniecībā ar tām nesamierinās, bet cenšas risināt. Šogad iesēts vairāk ziemāju (rudzu). Ziemāji dod labākas ražas, agrāk novācami. Pilnīgi atbērta sēkla nākamajai sezonai. Arī lopkopība būs labāk nodrošināta ar savu audzēto spēkbarību. Tam varēs atvēlēt 980 tonnas graudu.

Kur saimniecības galvenais speciālists vēl redz rezerves? Lai gan trūkst tehnikas, darbaroku, ir iespējas novērst minētos trūkumus lauku auglības celšanā, nopietnāk organizējot kūtsmēslu uzkrāšanu un izmantošanu. Citiem vārdiem, jau tuvākajā laikā saimniecībā izveidot brigādi, par kuru runāja galvenais agronomi. Energiskāk rīkojoties, var uzlabot stāvokli arī lauku nomeliorēšanā, tehnikas parka palielināšanā, un, protams, cilvēku atgriešanās pie zemes. Pēdējais, laikam, būs visgrūtāk izdarāms, jo gandrīz visas lauku sētas ir tukšas. Bet no lielpilsētas nākušajiem cilvēkiem sirds nesāp, ka saimniecības bietes nezālēs ieaugušas vai siens salist...

Jā, «Aglonā» problēmu ir ne mazums. Bet kas tās risinās, ja ne paši?

A. ILJINA

Pie Riebiņu maizes cepējām

□ Agrofirma «Sarkanais Oktobris» darbojas sava maizes ceptuve. Malna izcep vienu tonnu simts kilogramus un vairāk smaržīgu «Matkules», «Ezeres» šķirņu maizes klaiņu. Maizi var iegādāties agrofirmas veikalos Riebiņos un Daugavpilī, kā arī Preiļu veikalos.

Kolektīvs domā pāriet uz darbu divās maiņās, apgūt jaunu šķirņu maizes cepšanu. Tuvākajā laikā paredzēts cept «Latgales» maizi.

□ ATTELA: elektriskajā krāsnī maizi liek strādnieces Anna Gudļevska un Ināra Krusta.

J. SILICKA foto

Izveidota preses grupa

Lai nostiprinātu sakarus ar presi, aktivizētu partijas vēlēto orgānu locekļu līdzdalību materiālu gatavošanā rajona laikrakstam un paustu partijas rajona komitejas oficiālo viedokli aktuālos jautājumos, Latvijas KP rajona komitejā izveidota preses grupa.

Preses grupas sastāvs ir šāds: M. FEDOTOVA — partijas rajona organizācijas revīzijas komisijas locekle, agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas priekšsēdētāja, J. LAZDA — partijas rajona komitejas loceklis, rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs, M. LOMAKINS — partijas rajona komitejas biroja loceklis, Preiļu sakaru

mezgla priekšnieks, V. MAKSIMOVA — partijas rajona organizācijas revīzijas komisijas locekle, Lēnina kolhoza partijas pirmorganizācijas atbrīvotā sekretāre, V. MOROZS — partijas rajona komitejas loceklis, Līvānu 2. vidusskolas ārpustklasses darba organizators, I. PEISENIECE — Latvijas KP rajona komitejas ideoloģiskās nodaļas instruktore, I. SNIKERS — partijas rajona komitejas loceklis, Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas atbrīvotais sekretārs, P. VARTMINSKIS — partijas rajona komitejas loceklis, republikāniskā projektēšanas un māju celtniecības tresta partijas pirmorganizācijas atbrīvotais sekretārs.

Atklāja tautas kontrolieri...

Viens no fotosizētiem kārtējā republikāniskā projektēšanas un māju celtniecības tresta tautas kontroles galvenās grupas izdevumā ir bēdīgi slavenā minerālvate, kas neviņīgi izmētāta pa koksnes konstrukciju rūpnīcas teritoriju. Pievienoti divi akti, ko sastādījuši uzņēmuma tautas kontrolieri. Tajos konstatēti nepatīkami fakti: atbilstošo dienestu, daļēji — ražošanas tehniskās projektēšanas pārvaldes, ne-saimnieciskās attieksmes dēļ lie-

lākais daudzums šī materiāla kļuvis nederīgs, trestam nodarīti zaudējumi 772 rubļu apmērā. Tautas kontrolieri uzlika par pienākumu tresta administrācijai piedzīt zaudējumus no vainīgajiem, par veiktajiem pasākumiem ziņot kolektīvam.

Un, lūk, izdota atbilstoša pavēle, ko parakstījis tresta pārvaldnieks V. Veide. Vērtējums ir viennozīmīgs: materiālie zaudējumi ir neviņīgas attieksmes pret saviem pienākumiem rezul-

tāts, ko pieļāvušas amatpersonas — ražošanas tehniskās projektēšanas pārvaldes priekšnieks A. Puķītis, viņa vietnieks F. Pirogova, galvenais inženieris R. Pudovs, iekraušanas un izkraušanas darbu priekšnieks V. Borodits. Viniem izteikti rāieni. Bez tam tresta juridiskās nodaļas priekšniekam dots rīkojums sagatavot materiālus tautas tiesai par 772 rubļu piedzišanu no vainīgajām amatpersonām.

I. IVANOVA

Žurnālistu sanāksme

19. oktobrī Krāslavā notika Latvijas Žurnālistu savienības Latgales radošās apvienības sanāksme. Piedalījās Krāslavas, Daugavpils, Ludzas, Preiļu, Rēzeknes un Jēkabpils rajonu, kā arī Daugavpils pilsētas laikrakstu redakciju pārstāvji.

Sanāksmē Latgales žurnālisti apsprieda vietējo laikrakstu redakciju darba tālākas demokrātizācijas ceļus un Krāslavas rajona laikraksta «Komunisma Ausma» redakcijas partijas pirmorganizācijas sapulces rezolūciju par vietējo avīžu statusa izmaiņu. Notika atklāta domu apmaiņa, kuras gaitā kolēģi atbalstīja krāslaviešu pieņemto rezolūciju un tajā izteiktos priekšlikumus. Izveidota darba komisija, kas sagatavos sanāksmes dalībnieku kopīgo paziņojumu publicēšanai visos Latgales zonas vietējos laikrakstos.

Žurnālisti amsorieda arī redakciju darba ekonomiskos un finansījos jautājumus (ar nākamā gada 1. janvāri redakcijām būs jāstrādā pilnīga saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos).

Sanāksmes darbā piedalījās partijas Krāslavas rajona komitejas otrais sekretārs V. Kokorišs. P. PIZELIS

Pārskats

par piena izlaukumiem rajona saimniecībās
(pēc agrorūpniecības apvienības «Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs oktobra II dekadē (kg)	+ salīdz. ar to pašu laiku 1988. g. (kg)	+ salīdz. ar iepriekšējo dekādi (kg)
«Sarkanais Oktobris»	13,9	+2,4	-1,1
Lēnina	12,3	+2,6	-1,4
«Galēni»	10	+1,6	-0,8
«Nākotne»	10	+1,1	-0,9
«Dubna»	9,4	+3,2	—
Raiņa	9,3	+1,3	-0,7
«Sarkanā ausma»	9	-0,3	-1,1
Dzeržiņska	8,9	+0,6	-1,7
«Zelta vārpa»	8,7	+0,8	-1
«Vārkava»	8,5	+0,5	-1,2
Kirova	8,4	-0,7	-1,4
«Dzintars»	8,2	+1,6	-1,4
K. Marksa	7,7	+0,3	-0,9
«Vanagi»	7,8	—	-1,3
«Silukalns»	7,6	+0,5	-0,7
«Jersika»	7,6	-0,1	-0,9
«Rožupe»	7,5	+0,7	-1,2
Aglonas p. s.	7,3	-0,7	-0,9
Rušonas p. s.	7,2	+0,3	-1,3
«Ezerciems»	7	—	-1
Rudzātu p. s.	6,9	+1,4	-1,1
Suvorova	6,7	+0,7	-0,8
RAJONĀ	8,9	+0,8	-1,1

Līvāni ir rūpniecības pilsēta. Līvānos nav nevienas ekoloģiski tīras ražotnes.

Satraucoši un paradoksāli, ka šajā pilsētā nav arī ekoloģiskā dienesta, nav konkrēta cilvēka, kurš atbildētu par ekoloģisko situāciju. Liekas, ka nevienam nerūp ne mazo, ne pieaugušo līvāniešu veselība.

Bieži bez brīdinājuma tiek atslēgti ūdens. Tā tas bija arī 12. oktobrī. Pēc pāris stundām parādījās brūns, netīrs ūdens, bet to lietoja gan skolas virtuvē, gan skolēni dzēra no krānēm.

13. oktobrī no rīta ap pulksten 8.10 kūpošs ūdens snāgdams gāzes Dubnā pie gājēju tilta. Satraukti bija gan skolēni, gan skolotāji, kas šo skatu redzēja, bet kam zinot, kas novērsis un paskaidros, nezina.

Kas tas par «kūpošu» ūdeni, kas tik bieži rītos un vakaros plūst no eksperimentālās blokumiskās rūpniecības puses pa grāvi gar garāžām uz Daugavu? Kas tas par daudzkrāsainām «plevēm», kas pārklāj Dubnā ūdeni pie caurtekas no stikla fabrikas? Kas radījis koku «kapsētu» aiz augstā stikla fabrikas mūra? Vai tas melnais šķidrums, kas veido savdabīgu «mirušu» dīķi, ar gruntsūdeņiem neieplūst Daugavā?

Nav iespējams atvērt logus dzīvojamajās mājās, kas atrodas starp stikla fabriku un eksperimentālo blokumisko rūpnīcu, jo no blokumiskās rūpniecības puses bieži nāk riebiņa smirdoņa, bet no stikla fabrikas — smacējošs gaiss, kas izraisa tūlītēju klepu. Klāt vēl drausmīgais trokšnis no lielajiem «KamAZiem» ar piekabēm, kas dienu un nakti kursē pa Līvānu centrālo ielu. Ja atver logu, tad vakarā uz nāļozes ir vesela kārtā putekļu. No rīta, izejot uz ielas, elpu «aizsīt» garāmejošā pilsētas autobusa izplūdes gāzes. Ko lai saka tās jaunās māmiņas, kuras dzīvo stikla fabrikas zonā vecajā skolā, kur izmazgātajiem zīdaiņiem autiņiem ir nenosakāma krāsa? Vai pirmām kārtām nevajadzētu parūpēties par šīs mājas iedzīvotāju izmītnošānu ārpus fabrikas zonas? Vai raiņa SES polivenais ārsts Miņins uzskata, ka viņa pienākums šajā jaunatijumā izbeidzas ar secinājumu, ka dzīvot šajā mājā ir bīstami cilvēku veselībai?

Es negribu lasītājus aizrīnāt ar tiem skaitļiem un ķīmisko vielu nosaukumiem, ko līvānie-

šiem ir jāuzņem savos organismos (patiesībā šie skaitļi ir visai nosacīti), un tomēr tos nedaudz minēšu.

Stikla fabrikas atmosfērā izmesto sārņu daudzums, salīdzinot ar 1988. gadu, ir palielinājies par 272 tonnām, bez tam fabrikā notiek jaunā gaisma vadu ceha būvniecība, ignorējot LPSR Likuma par atmosfēras gaisa aizsardzību 16. pantu.

Eksperimentālās blokumiskās rūpniecības sārņu izmetums palielinājies par 7,9 tonnām. Nav nodrošināta kontrole pār mikroorganismu izmetumu, kas kaitīgi ietekmē apkārtni vidi. Palielināts ir lizīna, vitamīnu, premiksu izmetums atmosfērā. Kvēpu izmetumi no katlu mājas satur sērskābi, ūdeņradi, vanādija oksīdu. Oglekļa oksīds 10 reizes pārsniedz pieļaujamo normu.

Līvānu eksperimentālā koksnēs konstrukciju rūpnīca izmet atmosfērā 240 tonnas piesārņojošo vielu. Gāzu attīrīšanas iekār-

tas nedarbojas. Sveķi, ko lieto kā saistvielu skaidu plātnēs, izdala toksisku vielu formaldehīdu, kas ir stipri alergēns, izraisa daudzas elpošanas ceļu slimības, slikti ietekmē redzi, var būt arī onkoloģiskās slimības izraisītājs. Tā ietekmei vairāk pakļauti mazi bērni.

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts atmosfērā izmet 900 tonnas piesārņojumu. Neskatoties uz to, kombināts vēl vienu kļēģu apdedzināšanas krāsnī (fakts nemis no oficiāla avota — no 28. jūnija rajona Tautas deputātu padomes sesijas par ekoloģisko stāvokli).

Val šie fakti neliecina, ka Līvānu rūpniecība ir nonākusi pie ekoloģiski kritiskās robežas?

Un lai lasītājs nepārmēt, ka šajā rakstā ir pārāk daudz emociju, taču cilvēks ir dzīva būtne, un pienākums rūpēties par savu un bērnu veselību ir ierakstīts pat svarīgos valsts dokumentos.

Ir nepieciešams nekavējoties izveidot Līvānos ūdens un gaisa baseina tīrības kontroles dienestu. Nepieciešama regulāra iedzīvotāju informēšana par ekoloģisko situāciju pilsētā.

Kāpēc presē un citos masu informācijas līdzekļos var iegūt ziņas par ekoloģisko stāvokli dažādās Latvijas pilsētās, tiek analizēti gaisa un ūdens paraugi Olainē, Jūrmalā, Jelgavā, Daugavpilī, pat, Jēkabpilī, apejot Līvānus? Kāpēc? Vai tā ir vietējās varas neizpratne vai nēvarēšana, vai varbūt stāvoklis ir pārāk kritisks?

26. septembrī «Lēnina Karogā» izlasīju, ka ir izveidota Daugavpils reģionālā dabas aizsardzības komiteja, kurai saskaņā ar LKP CK un Ministru Padomes 85. lēmumu «Par dabas aizsardzības radikālu pārkārtošanu LPSR» ir uzticēts ļoti plašs darba lauks. Un atkal lasām par grūtībām, kas traucē realizēt pareizi pieņemtos lēmumus. Kā

gan var runāt par ekoloģiskās situācijas atveseļošanu, ja cilvēki, kuru rokās ir vara, paši necenšas šīs problēmas risināt? Negribas ticēt, ka lielo rūpnīcu vadītāji nespēj ekoloģiski domāt. Kāds tad ir iemesls?

Mums jāapzinās katram un visiem, lielam un mazam, ārpus ekoloģiskās katastrofas kuras priekšā esam nonākuši, nenaliks neviens.

Tuvojas vēlēšanas. Notiek deputātu kandidātu izvirzīšana. Vai nebūtu pienācis laiks pieprasīt no katra deputātu kandidāta skaidru rīcības programmu, ko viņš kā deputāts darīs, lai radīkāl uzlabotu ekoloģisko situāciju savā uzņēmumā, pilsētā, rajonā? Lai vēlētaji zinātu, kuri ir tie cilvēki, kuri reāli, ne tikai solījums, iestājas par mūsu bērnu un mazbērnu izdzīvošanu.

DZ. KLEINA.

Līvānu 1. vidusskolas bioloģijas skolotāja

Pārdomas par ekoloģisko tēmu

● ATTEĻĀ: 5. oktobrī Līvānos, piketā «Mēs gribam izdzīvot».

Jauni partijas sekretāri

Latvijas KP rajona komitejas biroja sēdē apstiprināti jaunievēlētie partijas pirmorganizāciju sekretāri:

Ļubova Serkova — «Lauktēnikas» rajona apvienībā.

Leontija Sondore — Dzeržinska kolhozā.

Veronika Malnača — kolhozā «Ezerciems».

Klaudijs Petrova — Riebiņu vidusskolā.

Janīna Bluzma — agro-

rūpnieciskajā apvienībā «Preiļi».

Aleksandrs Zamišajevs — ražošanas apvienībā «Rāžība».

Jānis Leitāns — Preiļu 24.

ceļu remontu un būvniecības pārvaldē.

Ansī Smirnovs — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā.

Cilvēks. Morāle. Sabiedrība.

Cietsirdīgās spēles

VEJS RAUJ no kokiem pēdējās lapas, saujām met tās mutoļojošā upes straumē zem tilta. Bet tur, lejā, ūdens vērpētes nežēlīgi svaida oranžu bumbu — tik vientuļu un bezpalīdzīgu. Bez apkārtnējo palīdzības tai neuzveikt ūdens krāci, bet kurš lai palīdz — šajā rītā stundā visi steidzas uz darbu vai uz skolu «Interesanti, vai šajā lauzā plūsmā spēšu pazīt meiteni vārdā Svetlana?» — nodomāju, pienākot pie skolas. Nē, nespēju. Viņu taču ir tik daudz — nasku un kļušu, smaidīgu un domīgu savā laika bērnu, kuri piepildījuši plašos, gaišos skolas galteņus.

Viņa no tiem pie loga atradām sev vietu arī mēs: Sveta, Nikolajs Kazenko, Līvānu mīļības nodaļas priekšnieks, un es, ja blakus gadītos fotogrāfs, noteikti rastos šīs fotogrāfijas uzņēmums «Smaga sirdņa». Stika meitenīte, kura spītīgi nepacēl acis, un divi pieaugušie, kas nācietīgi gaida, kad beidzot Svetlana saks runāt.

Un, lūk viņa sadusmusies izteica pirmās frāzes, no kurām es salīgi satraucis vārdā vārdā, ie-

kaltiem teikumiem, ka automats meitene nobubināja to, ko es jau biju lasījis nepilngadīgo lietu inspektora mapē krimināllietas materiālos. Jā, krimināllietas, ar savu kārtas numuru. Lietā, kurā divpadsmitgadīgā Svetlana bija par liecinieci, un viņas liecībām bija svarīga loma, lai apsūdzētajam pieņemtu attaisnojošu spriedumu.

Par to viņai nācās daudz ciest. Desmit dienas meitene bija spiesta dzīvot pie kaimiņienes, ar kuras meitu draudzējās. Pa visu šo laiku māte ne reizi nepalīdēja par bērnu, bet pēc pusotras nedēļas četrdesmit minūtes ilgi meitu veda mājās, izvilkdama viņu pat no tualetes telpām.

— Kurp dosies pēc stundām, Sveta? — jautāju.

— Mājās.

Vajadzēja dzirdēt, kā viņa to pateica. Kāds bezcerīgums un pieaugušā cilvēka izmisums!

Kāpēc tas tā, kāpēc?

«Māte šķiruses ar tēvu» — ar šiem rūgtajiem vārdiem Svetlana sāk savu paskaidrojumu

nepilngadīgo lietu inspektoram. It kā ikdienišķa lieta — Irinai un Viktoram tā arī neizdevās izveidot savu ģimenes pavardu, kas ik pa gadam pamazām izdzīva. Bet ir viena nianse: pa astoņiem kopdzīves gadiem ar Irinu Viktorš tā arī neadoptēja Svetlana. Viņas istais tēvs jau tālu prom. Kaut gan labām attiecībām starp viņiem tas netraucēja it nemaz. Sveta, atšķirībā no mātes, lai cik divaini tas nebūtu, pierada pie Viktora. Māte neželēja ne asus epitētus, ne arī krāsākus iedarbības panēmienus, ja meitene aizkavēās pēc skolas vai saņēma trijnieku. Taču šādos gadījumos Svetlana bija aizstāvis — Viktors. Bet tad mājās parādījās cits vīrietis — Anatolijs. Pilnīgi atdevusies jaunatim lūtam (kas par to, ka Anatolijs bijuši ģimene vēl līdz šim laikam ir šokā), Irina, acimredzot, izlaida no redzesloka Svetlana un nāvisam neparedzēja, ka atbildīgā brīdī meitene nerādīs anskauzamu attieksmi un sagādās mātei tik «nepatīkamu» pārsteigumu.

Neiztirzāšu šī apkaunotā laulības šķiršanas procesa detaļas, dzīvokļa un mantas dalīšanu. Pietiek ar to, ka ar atriebīgu baudu to darija abas puses: bez jebkādas elementāras pieklājības stāstīja gan par stridīgu ledusskapi, gan par magne-

tolu, gan, atvaļinot, par peldbiksēm. Visnepatīkamākais, ka galvenajam mūsu sarunā — Svetlana — tika ierādīta otršķirīga loma — pēc dzīvoklim, mēbeļiem.

Toties, kā apļēcina oficiālā materiāli, abas puses pārspērijas sevi citā jomā — bērnu pārvilkšanā. Un katram bijis savs mērķis, lai gan izmantots taisnības un tikai taisnības kārogs un atseuksmes uz cilvēktiesību deklarāciju. Sākumā Svetlana uzrakstīja: «Tētis (tātāt — Viktors, Autors, piebilde) sita mātī, grūstīja, mocīja mani». Vēlāk meitene krasi mainīja savas liecības, atzīstot, ka melot viņu iemācījis māte un «tēvocis Toļiks». Labprātīgi, ja viņai var ticēt, brauks uz tiesu, kur liecinās pret mātī, līdz ar to absudzot viņu falsifikācijā un bijušā vīra apmelošanā.

Tā kā tiesa ne tikai attaisnos Viktoru, bet arī pieņems blakuslēmumu attiecībā uz rajona iekšlietu daļu (Irina un Anatolijs ir ārpusresoru apsardzes nodaļas darbinieki). Anatolijam izteiks rājienu «par morāles normu pārkāpšanu». Zinādama, kas draud par nepaklausību, Sveta abmēsties pie kaimiņienes. No galvas līdz kājām ar dubļiem aplietis Viktors, atriebības alku dzīst, sāks staigāt «pa instancēm», lai

panāktu, ka Irinai atņem mātes tiesības un līdz ar to — arī Svetlana. Viņš pērk meiteni lētas mantīnas, saldumus, košlājamo gumiju. Un aizmirst, ka viņa rīcību režim var izprast nepareizi. Bet tiesas ceļā atņemt mātei bērnu vispār nav iespējams, jo kopš laulības šķiršanas Viktors Svetlanai juridiski nav «nekas». Toties Anatolijs ir apņēmības pilns (nezinu, vai tas nāk no sirds) Svetlana adoptēt. Uzstājīgi atkārtot: «Lūdzu pievērsiet uzmanību» un sekojot, vai es to esmu izdarījis, viņš divas stundas no vīetas centās pierādīt, cik kaitīgi bērnu ietekmē viņa «priekšcieša» steptenie tūkojumi. Un visbeidzot pateica: «Sveta tik un tā, agri vai vēl, pateiks taisnību».

Mežonīgi kādas vēl elles morālas būs jāzēlēš bērnam, lai izdabūtu no viņa taisnību? Vēl jo vairāk tāpēc, ka Viktors, zaudējis cerību panākt kaut ko noteiktu, aizbrauca uz Ziemeļiem, kur pašreiz strādā. Atlikt braukšanu uz vēlāku laiku nekādi nebija iespējams.

(Turpinājums 3. lpp.)

Cilvēks. Morāle. Sabiedrība.

Cietsirdīgās spēles

(Sākums 2. lpp.)

Nezinu, kā Svetlanai, bet man nāktu drebuli no milicijas formas izskata vien, jo viņai taču bija iespējams redzēt apkaunojošas ainas, kad dežurējošo milicijas darbinieku klātbūtnē no likumīgās dzīvojamās platības viens vīrietis dzen laukā otru, dalot un pārdalot, rakstīt un pārakstīt paskaidrojumus inspektoram.

«Dienās, ko Sveta pavadīja pie mums, viņa it kā iztaisnojās. Tas atkal bija normāls bērns,» — stāsta kaimiņi no mājas, kur agrāk dzīvoja Irina un Viktors. Kaimiņi, kuri par spīti inspektora bridinājumiem, tomēr ļāva cās šajā netīrajā, kā viņš izteicās, lietā. Un viņiem, nācās ciest: no dzīvokļa saimnieces pieprasīja pavisam nedaudz — tikai parakstīties, ka viņa vairs nepienēms pie sevis Svetlanu. Sekoja kategorisks «Nē!». Tātad, meitenei šī mājas siltuma un mājīguma salīdzinājums ir palikusi.

Gribas ticēt, ka tādu viņa lemantos arī citā dzīvoklī, ko ir spiesta saukt par mājām. Lai gan Irina un Anatolijs dzīvos, lai nevienam netraucētu, kā viņš teica, «šķūnī», lai gan Irina gatavojas vēlreiz kļūt mātē. «Tavs uzdevums — labi mācīties. Un ar māti nodibināt labas attiecības,» — tā vienā laidā Svetai skaidro skolā, nepilngadīgo lietu inspekcijā.

It kā būtu pareizi: Irinu pie nelabvēlīgām mātēm pieskaitīt nevar. Un tomēr uz jautājumu, ar ko gribētu kopā dzīvot, Sveta spītīgi apgalvo: «Ar tēti».

Tas, kas notiek ar Svetlanu, skolai savā ziņā bija negaidīts, — stāsta klases audzinātāja. — Apģērbta, sakopta, paēdināta. Arī par mācībām nav īpašu pretenziju. Vai bija nepieciešams

pielabināt meiteni ar lētām dāvanām? Meitene sajuta brīvību, saprata, ka ir spējīga pati rīkoties. Tikai — kādā veidā? Personīgi mani satrieca viņas bargā attieksme pret māti. Lai cik gan rūgti tas nebūtu, bet šajā gadījumā bērns ir pieaugušo upuris.

Pieaugušo upuris — tas vienmēr ir drausmīgi. Bet — ja viens no šiem pieaugušajiem ir māte, kurai jāizstāv savs bērns, pat ja viņam būs 30 vai 40 gadi? Tāds nu ir cilvēks: viņš ir spējīgs piedot melus, nodevību, apvainojumus. Citam, vienai alga kam. Tikai ne tuvākajam. «Man nav nekas pretī, ja mani soda māte, bet — tikai pelnīti,» atvadoties teica Sveta, it kā pārvilkdama svītru visam mūsu sarunā teiktajam.

Pēc četriem gadiem viņai izsniegs pasi, vēl pēc diviem gadiem viņa būs pilngadīga. Kādu paraugu, kādu tikumisku guvumu viņa paņems sev līdzī dzīvē? Pilnīgi iespējams, ka pieaugušajiem par savām cietsirdīgajām spēlēm, kurās tik bezatbildīgi tagad iesaistījuši bērnu, nāksies dārgi maksāt. Tādās spēlēs uzvarētāju nav. Un velti draudēja Anatolijs ar kaut kādu «augstāko tiesu», kur it kā ar visu tiks skaidrība, saliks punktus uz «i». Šī tiesa ir katrā no mums, un tā ir sirdsapziņa.

I. KOROLOVA

AUTORES PIEBILDE

Apzināti nenosaucu šī nepilvēlīgā notikuma dalībnieku uzvārdus. Ne viņu, pieaugušo, bet gan Svetlanas dēl.

Rezonanse

Kādam jābūt saprātam

Divainas sajūtas mani pārņēma, kad es izlasīju N. Maksimova rakstu «Būsim saprātīgi» («Lēnina Karogs», Nr. 121). Uzskatu, ka šim nopietnajam incidentam ar čigānu tautības cilvēkiem ir jāpievērš liela uzmanība. Par to, kādi pasākumi veicami, spriedis kompetentas personas. Rūp tikai viens: cik objektīvi tiks novērtēts šis atgadījums.

Jau četrus gadus pārkārtojamies un izvērsam cīņu pret alkoholu. Kādi ir šīs cīņas rezultāti Preiļos? Gandrīz katrs Preiļu ledzīvotājs var pateikt, kur par spekulatīvu cenu var nopirkt pudeli šnābja. Arī pie čigāniem. Toties milicija to «nezina». Varbūt pamatoti tautā dzird runājam, ka pati milicija «ganās» pie čigāniem, turklāt katru pudeli pērk par valsts cenu... Kā citādi lai saprot to, ka čigāni un visādas Klavas nesodīti spekulē ar alkoholu? Kaut kādi pasākumi tiek veikti? Vai nelielas tā, ka šie pasākumi ir tikai acu mānīšanai, ja jau tanī pašā dienā spekulācija turpinās. Es saprotu, — Preiļu alkoholikus tas pat ļoti apmierina.

Gandrīz katrs Preiļu ledzīvotājs var parādīt visus Preiļu dzērājus, no kuriem daudzi nekur nestrādā. Viena sev dzēramo gādā caur gultu (ja ne caur

kādu grāvmalu), otrs kaut ko nozog no ģimenes vai no valsts. Varas orgāni to «neredz». Vai negrib redzēt. Esmu par to pārliecināts. Citādi dzērāji kā pakliedusi suni staigātu «iezmiegtām astēm», jeb viņu te vispār nebūtu. Ja man kāds mēģinās iebilst, tad teikšu, ka mūsu padomju likumi nekur neder. Ja es savā darbā šogad vien esmu padzinis trīs nelabojamus dzērājus, tad Preiļu padibenē brīva dzīve, jo nav pret viņiem pielietojama likuma.

Ja augsta amatpersona dzērumā sasiļ valsts automašīnu, tas paliek nesodīts. Turpretī, ja kāda pārdevēja paņems savā veikālā kilogramu cukura par naudu, bet bez talona, viņu atlaidīs no darba. Kur te logika?

Izteļos samērā asi. Bet incidentam ar čigāniem jāpieņem ļoti nopietni. Arī objektīvi. Varbūt šīs situācijas analīze objektīvitātes dēļ jāuztic orgāniem no citurienes? Tā vai citādi, bet neizdarības Preiļos ir jāizbeidz!

Un tā vien liekas, ka incidenta cēloni vispirms jāmeklē vietējās varas pamatos.

A. VEIGULIS,

Preiļu MSP inženieris

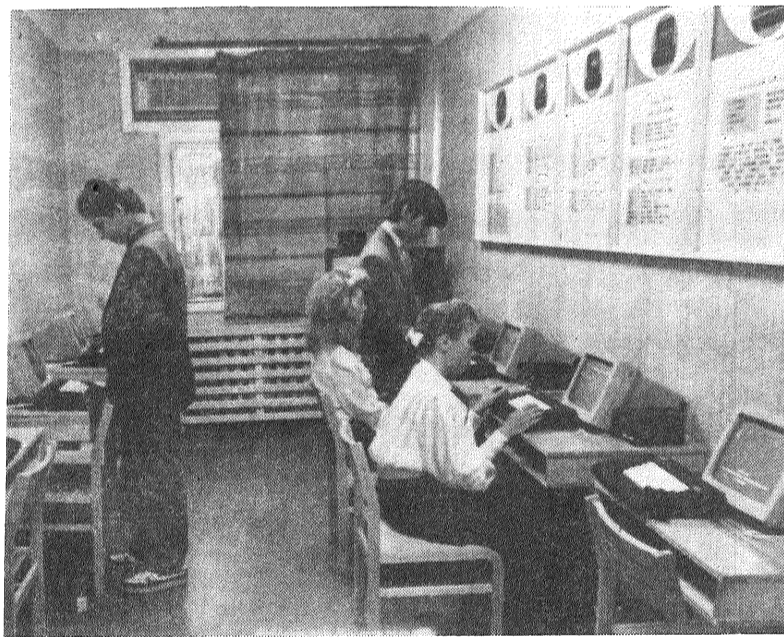
Skola kļuvusi par koledžu

Rīgā uz 76. vidusskolas vecāko klašu bāzes ir izveidota Lomonosova politehniskā koledža. Mācību ilgums, ieskaitot pamatklases, divpadsmit gadi. Tie absolventi, kuri veiksmīgi apgūst programmu, uzreiz tiks ieskaitīti Rīgas Politehniskā institūta 2. kursā.

Koledža ir sava veida vecāko klašu skolēnu apmācīšanas sistēma. Tā atgādina augstskolas: ziemas un pavasara sesijas, semināri, lekcijas, diplomdarbi. Neskatoties uz tehnisko ievirzi, programmā paredzēta plaša humanitāra sagatavotība, kas veltīta cilvēka personības veidošanai.

ATTEĻA: nodarbības informatikā un skaitļošanas tehnikā Rīgas politehniskajā koledžā.

TASS fotohronika

Cukurbiete cukuram

Šobrīd tā ir sagādājis, ka plaši izmantojamais pārtikas produkts — cukurs — kļūvis par deficīta preci.

Lai iegūtu cukuru, daudzas raiona saimniecības un individuālie biešu audzētāji šogad noslēdza ar cukurfabrikām līgumu par piegādāto biešu pārstrādi. Vienkārsī sakot, izaudzēto biešu apmaiņai pret cukuru. Par vienu tonnu biešu izsniedzam 100 kilogramus cukura, 40 kilogramus melases un 700 kilogramus grauzījumu ar 6,5 procentiem sausvielu saturu.

Šāda līguma forma izskatīta pirmo reizi un lauksaimniekos jau gūta lielu atsaucību. Pārdodam arī cukurbiešu sēklas līguma slēgšanas laikā.

Cukurbietēm pirms piegādāšanas obligāti jānogriež lapas, tām jābūt bez lapu un zāles piemaisījuma. Zālā biešu pieres mizas daļa kloniski nav jānogriež. Vēlams notīrīt

arī zemes un apgriezt bietēm sīkākās saknītes līdz zīmula resnām, jo šīs piemaisījuma daļas letipst vispārējās netīrības atskaitījuma procentos. Vienas cukurbietes svaram jābūt ne mazākam par 150 gramiem. Ievesto cukurbiešu izkraušana cukurfabrikā tiek veikta mehanizēti no visu veidu automašīnām, kurām aizmuķures borts ir attaisāms. Biešu izkraušanas brīdī automašīnas kravas kastē nedrīkst atrasties citi vaļēji priekšmeti.

Sākusies izaudzēto biešu nodošana fabrikā. Cukurbietes pieņemam katru dienu, arī sestdienās un svētdienās, no plkst. 8.00 līdz 16.00. Cukurbietes jānodod līdz 15. novembrim. Pieņemsim arī tos, kam nebija noslēgti biešu audzēšanas līgumi.

V. ZEMITIS,

Jēkabpils cukurfabrikas galvenais agronomis

Kļūt par saimnieku

Tartu atvērts jauns veikals «Detaja», kurā amatnieki var iegādāties apmēram 50 dažādas izstrādājumus — instrumentus, rezistorus un kondensatorus, uzgriežņus un starplikas, kā arī citus materiālus, kas pastāvīgi vajadzīgi sadzīvē. Pircēju ir daudz, noris dzīva tirdzniecība. Ikdienas lēmums ir valrāki simti rubļu.

Šāda tirdzniecības punkta izveidošana pie aparātu būves rūpnīcas caurlaizī telpas ir jauno saimniekošanas attiecību realizēšanas pirmais pasākums. Pirms trijiem mēnešiem kolektīvs iznomāja uzņēmumu no savas savienības ministrijas. Tagad ir reāli jūtama saimnieka pieeja, jo katrs zina: jo vairāk viņš ietaupīs, jo lielāka būs viņa izpelņa. Tāpēc arī tika uzsākta ražo-

šanas atlikumu realizēšana. Agrāk tos vispār neizmantoja, bet tagad tos pārdod cilvēkiem par nelielu samaksu.

Mēs varētu piedāvāt daudz lielāku izstrādājumu sortimentu, — teica rūpnīcas ražošanas daļas priekšnieks E. Kotkins. — Bet pagaidām mūs ierobežo veikala platība, ko drīzāk valadzētu dēvēt par kiosku. Mums vēl ir daudz izstrādājumu, kuri neiekļaujas stingrajos kontroles parametros, bet kurus var izmantot kooperatori un individuālie amatnieki mājās. Mēs nopietni domājam par kārtīga veikala atvēršanu pilsētā, kurā strādātu kvalificēti pārdevēji un kurā savus ražošanas pārpalikumus varētu pārdot visi Tartu uzņēmumi.

TASS

14. oktobrī Ogres kultūras namā no visas republikas nepamatoti represēto cilvēku klubu un grupu pārstāvji pulcējās uz konferenci, lai dibinātu kopēju organizāciju — apvienību. Ar statūtiem un deklarāciju, kuras 41. punktā rakstīts: «Politiski represēto apvienība sadarbojas ar radniecīgām kustībām visā pasaulē un atbalsta citu tautu demokrātiskās atbrīvošanas kustības». Tātad organizācija tika dibināta ar plašu redzesloku, ar plašu sadarbību visā pasaulē.

Kādēļ vajadzīgi šādi represēto klubi un ko tie var dot represētajiem, viņu piederīgajiem, latviešu tautai? Nodibinot kopēju organizāciju — apvienību, tiks izveidota koordinācijas padome. Tātad tiks sniegta juridiska palīdzība tiem biedriem, kuriem rehabilitācijas jautājumos radušies sarežģījumi. Represēto apvienība saglabās represiju upuru piemiņu. Tiks organizēta no Latvijas izvesto un Sibīrijā nogalināto, nomocīto, nosalušo, badā nomirušo tautiešu atdusas vietu sakopšana. Tiks vākti dažādi uzskates materiāli, represēto atmiņu stāsti, dzejoļi, zīmējumi. Tiks palīdzēti publicēt tos presē. Represēto koordinācijas padome atbalstīs cietušos ar morālu atbalstu.

Pēc registrācijas notika konferences delegātu gājienam un mīrušo piemiņas brīdis pie Piemiņas akmens. Tālāk konference uzturējās B. Pētersone, O. Egliņš, S. Noskovs, A. Grods, A. Meijers, J. Būmanis, I. Prāulīna, P. Ans, E. Būmanis, Ogres izpildkomitejas priekšsēdētājs un citi.

Konferencē piedalījās 30 klubi ar 457 delegātiem. No Līvāniem — 13, no Preiļiem — 2. Vēl runāja dziedniece Anda Līce. Viņa pastāstīja, ka «Muži, gais piemiņas» pirmā grāmata iznāks 1990. gada pirmajos mēnešos. Gaidīsim. Uzturējās viesi no Kanādas, no Rietumvācijas — Pāvils Brūveris, viesi no Igaunijas, Lietuvas, Ministru Padomes pārstāvis.

Vēl runāja profesors no Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas un aicināja stingri ievērot lēmumus, kas saistīti ar represēto rehabilitāciju.

Balsojot tika pieņemti Politiski represēto apvienības statūti un deklarācija, kā arī aicinājums Latvijas PSR Augstākās Padomes deputātiem, Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijai priekšsēdētājam.

Vēl tika pieņemts lēmums decembrī Rīgā organizēt triju Baltijas valstu Politiski represēto asociāciju.

L. VIKSNA,

Līvānos

LENIŅA KAROGS

SOMIJA. Savu 350. gadadienu šogad nosvinēja Somijas pilseta Savonlinna. Savonlinna, kas ir izvietota Somijas valsts ezeru novadā, ir pazīstama kā vispasaules tūrisma centrs. Katru gadu te notiek slavenie operu festivāli, kas piesaista šī mākslas veida cienītājus no visas valsts un ārzemēm.

ATTEĻA: Savonlinnas ielās svētdienas diena.

TASS fotohronika

Mācības darbavietā

Oktobrī apmēram 400 cilvēki uzsāka mācības latviešu valodas kursos, ko vairākos pilsētas uzņēmumos un iestādēs sarīkojusi Zīnību biedrības Ventspils organizācijas valde. Darba kolektīvu līdzekļu kooperācija deva iespēju noslēgt ar biedrību līgumus. Saskaņā ar tiem paredzēts nokom-

plektāt 16 mācību grupas ar 56 stundu apmācības kursu. Gandrīz puse šo mācību grupu darbības jūras tirdzniecības ostā, kur ir visvairāk darbinieku, kas nepārvalda valsts valodu, kaut arī daudzi no viņiem ienem amatus, kur nepieciešamas latviešu valodas zināšanas.

TASS

LABOJUMI

Mūsu laikraksta 19. oktobra numurā publicētajā rālona statistikas nodaļas ziņojumā pieļauta neprecizitāte. Pareizi jābūt: «Pavisam rālona 1989. gada 9 mēnešos uzceltas dzīvojamās mājas ar 13,1 tūkstošiem kvadrātmētru kopējo (lietderīgo) platību, kas ir par 1,2 procentiem vairāk nekā 1988. gada attiecīgajā laika periodā».

Laikraksta 21. oktobra numurā publicētajā J. Brenča informācijā «Gatavosimies konferencei» pareizi jābūt: «...vēlēšanas visos LTF līmeņos notiek aizklāti».

Redaktors P. PIZELIS

Cik grūti ticēt, ka nekad valrs dzīvē
Mums nelznāks ar tevi parunāt.
Un tavu smaidu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirds paglabāt.
(G. Selga)

Izsakām dziļu līdzjūtību VOLDEMĀRA GAVARA piederīgajiem, izvadot viņu smiltājā. Bijušie klasesbiedri un audzinātājs

Nedomāji tu, ka sauli lecot
Neredzēsi rīt,
Nedomāji tu, ka sāktu darbu
Nespēsi valrs padarīt.
(V. Rūja)

Dalām sāpju smagumu ar Valentinu Gavari un viņas ģimeni, no VIRA atvadoties.

Preiļu patērētāju biedrības kolektīvs

Kāpēc tik pēkšņi,
Kāpēc bez atvadu vārdiem
Aizcirti mūžības vārtus?
(O. Vācietis)

Izsakām līdzjūtību VOLDEMĀRA GAVARA tuviniekiem, no viņa uz mūžu atvadoties.

Rajona patērētāju biedrību savienības valde un ierodkomi-teja

Tu aizgāji pēkšņi,
Vienā mirklī pārvilki svitru visam:
Draudzībai, dzīvei un vasarai.
(D. Avotiņa)

Sāpju brīdi sērojam kopā ar VOLDEMĀRA GAVARA ģimeni un tuviniekiem.

Darba biedri

Skrieniet ātri, labie vēji,
Sauciet tēti atpakaļ.
Vēl vajag viņa roku,
Viņa gudra padomība.
(T. dz.)

Skumstam kopā ar Inesi Gavari, no TETA atvadoties.

Klasesbiedri

Aizej tu, bet tavos darbos
Mūžs vēl ilgus gadus būs,
Mirkļos gaišos, mirkļos skarbos
Vārds tavs pieminā mums būs.
(L. Vācziņš)

Izsaku dziļu līdzjūtību Helēnai Sokolovai, VIRU smiltājā izvadot.

I. Sprinģe

Nāc, dēlin, sasildies
Sava tēva siltumā,
Ne viņš valrs kurinās,
Ne tu valrs sildiesies.
(T. dz.)

Skumstam līdz ar pedagogu Robertu Višķeru, TEVU smiltājā pavadot.

Preiļu mūzikas skolas kolektīvs

Latvijas saule,
Rokas uz krūtīm man saliec.
Es aizeju projām,
Tu bērniem un mazbērniem
pallec.
(A. Skalbe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Gunāram Skudram, no MĀTES uz mūžu šķiroties.
Galēnu skolas skolotāju un vecāku komiteja

Izsakām dziļu līdzjūtību Teklai Ozolai sakarā ar MĀTES nāvi.

Kaimiņi

TASS

LIVANOS NOTIKUSA TAUTAS SKREJIENA TEHNISKIE REZULTĀTI

2 km meitenes (dz. 1978. g. un jaunākas)

1. Miklaševiča — Līvānu 1. vsk. 7.46
2. I. Alksne — Ikšķile 7.48
3. L. Grigorjeva — Līvānu 1. vsk. 7.51

2 km meitenes (1976. — 1977. g.)

1. D. Anča — Gulbene 6.23
2. A. Eldina — Ogre 6.32
3. I. Vorobjova — Jēkabpils 6.33

5 km meitenes (1974. — 1975. g.)

1. J. Černiloviča — Aglonas internātsk. 22.0
2. L. Spuriņa — Vārkavas vsk. 22.53
3. I. Anča — Gulbene 22.54

10 km sievietes (1961. — 1971. g.)

1. Vanova — Jēkabpils 44.50
2. Leikuce — Preiļu 1. vsk. 49.52
3. Čakule — Aglonas vsk. 52.10

5 km jauniešes (1972. — 1973. g.)

1. I. Staropolska — Aglonas internātsk. 22.32
2. G. Jansone — Jēkabpils 23.47
3. I. Vitova — Preiļu 2. vsk. 24.45

5 km sievietes (1946. — 1950. g.)

1. R. Sulmane — Talsi 21.54
2. M. Alksne — «Daugava» — Rīga 25.07
3. I. Menšikova — Raina kolhozs 27.06

5 km sievietes (1951. — 1960. g.)

1. L. Konuhova — Līvānu patērētāju biedrība 26.45
2. I. Puzo — Aglonas internātsk. 26.48

2 km zēni (1978. g. un jaunāki)

1. D. Ozoliņš — Aglonas internātsk. 6.32
2. V. Makuševskis — Līvānu 2. vsk. 6.35
3. A. Tīrums — Valmiera 6.45

5 km zēni (1976. — 1977. g.)

1. J. Melniks — Aglonas internātsk. 18.48
2. J. Dilendorfs — Aglonas internātsk. 18.58
3. A. Pivovaričs — Jēkabpils 19.00

5 km zēni (1974. — 1975. g.)

1. N. Grope — Aglonas internātsk. 18.10
2. G. Salts — Valmiera 18.22
3. V. Ūkins — Aglonas vsk. 18.27

10 km jaunieši (1972. — 1973. g.)

1. I. Zeltiņš — Cēsis 34.58
2. Dz. Matīšans — Aglonas vsk. 37.56
3. V. Baumanis — Aglonas internātsk. 38.06

15 km vīrieši (1961. — 1971. g.)

1. J. Mičulis — Cēsis 50.51
2. N. Ivzāns — Murjāni 51.39
3. G. Ormanis — Rīgas Politehniskais institūts 52.40

15 km vīrieši (1951. — 1960. g.)

1. I. Tīrums — Valmiera 53.54
2. L. Valdonis — Riebiņu vsk. 54.32
3. J. Vāznevics — Līvāni 57.45

10 km vīrieši (1941. — 1945. g.)

1. J. Arts — Gulbene 38.10
2. J. Jānovs — Koknese 37.46
3. J. Koprālis — «Daugava» — Rīga 38.13

10 km vīrieši (1946. — 1950. g.)

1. U. Alksnis — «Daugava» — Rīga 41.34
2. V. Zambrāns — Jēkabpils 42.06

5 km seniori (1936. — 1940. g.)

1. A. Bankovs — «Vilnis» — Rīga 18.52
2. A. Rikovs — Preiļu SCO 19.22
3. V. Vasiljevs — Raina kolhozs 19.35

5 km seniori (1931. — 1935. g.)

1. L. Prigožins — «Rītausma» — Rīga 19.00
2. G. Krastiņš — Stučka 19.28
3. J. Čišņš — Stučka 19.50

5 km seniori (1930. g. un vecāki)

1. L. Akmenkalns — Stučka 20.06

UZVĀRĒTĀJI SOĻOSANA

- Meitenes (1976. g. un jaunākas).
1. Ošina — Stučka 32.45

- Zēni (1976. g. un jaunāki).
A. Alksnis — Ogre 26.52

- Zēni (1974. g. — 1975. g.).
A. Sturģāns — Ogre 24.45

- Jauriņi (1972. — 1973. g.).
V. Grigorjevs — Līvānu 2. vsk. 25.21

- Vīrieši (1961. — 1971. g.).
N. Ivzāns — Murjāni 21.37

- Vīrieši (1951. — 1960. g.).
I. Antonevičs — Stučka 33.23

- Seniori (1936. — 1940. g.).
G. Mikulis — Līvāni 26.18

- Seniori (1931. — 1935. g.).
J. Ošins — Stučka 25.45

Kultūras dzīve

līdzēs?

Lai rosinātu kultūras dzīvi Preiļos un uzzinātu pilsētnieku vēlmes, rajona kultūras nams mūsu laikrakstā publicēja anketu. Vairums aptaujas dalībnieku bija preiļieši, bet ir arī dusmīgas līvāniešu vēstules. Sak, atkal tikai Preiļi, vai tad Līvānos nav kultūras dzīves? Jautājums vietā. Par to lieti der padomāt rajona kultūras nodaļai.

Krievu valodā tika saņemtas tikai divas atbildes. Vienā no tām izteikta vēlēšanās apmeklēt latviešu sarunvalodas kursus, kā arī dziesmas un dzejas mīļotāju klubus.

Pensionāre A. Gibeļe raksta: «Pēdējais laiks celt istā godā labu amatnieku prasmi. Mūs visus sajūsmina daļamata meistarību darbi. Latvijā tie vēl nav galīgi iznīcināti. Latviešiem jau no sentiem ir mantota vēlme sevi izteikt caur amatu. Pēc kara šī vēlme tika iznīcināta un slāpēta, cilvēki izdzināti, tiesāti un darba rīki konfiscēti, tāpēc pašlaik mums atkal godā ir jādā amatniecība.

Ari kultūras darbiniekiem tur paveras plašs darba lauks. Mēs visi jūtam, ka mūsu Dzimtnei ir vajadzīgi gan audēji, gan adītāji, pinēji, maizes cepēji. Ir vajadzīgi namdari, jumiki, mūrnieki... Savu vēstuli viņa nobeidz ar aicinājumu tikties Amatnieku svētkos Preiļu parkā kopā ar folkloras ansambliem. Šādas svētkus iesaka rīkot arī citi.

Domājot par darba svētkiem, Sandra Zariņa iesaka svinēt visus gadskārtu ieražu svētkus, bet Kristīne Dzene ir gatava pie tiem piešķirt pat Joku dienu (pēdējās pie mums vēl nav bijis).

LATVIJAS ZAĻS PARTIJAS DIBINĀŠANAS INICIATĪVAS GRUPAS

Paziņojums

28. un 29. septembrī Rīgā notika Zaļās loģikas konference, kuras pieņemtajā rezolūcijā uzsverta nepieciešamība veidot Latvijas Zaļo partiju (LZP) kā politisku spēku, kas ar demokrātiskām, parlamentārām metodēm iestātos par ekoloģiskās katastrofas novēršanu Latvijā. 6. oktobrī notika iniciatīvas grupas sanāksme. Tajā ievēlēja Pagaidu koordinācijas komiteju, kura darbosies līdz LZP dibināšanas kongresam.

Pagaidu koordinācijas komitejas (PKK) aicina visus Latvijas iedzīvotājus veidot LZP atbalsta grupas. Grupas var veidot gan pēc teritoriāli, gan darba kolektīvu principa. Katrā grupā jāievēl pilnvarotā persona sakaru uzturēšanai ar Pagaidu koordinācijas komiteju. Zīņas par grupas sastāvu, minot tās locekļu vārdus, uzvārdus un profesiju, lūdzam nosūtīt šai komitejai (224046, Rīga, Kalnciema ielā 30, LZP). Lūdzam uz šo adresi sūtīt arī jūsu projektus un atsevišķus priekšlikumu-

mus LZP programmai un statūtiem, jo LZP būs stipra tikai tad, ja tā veidosies, ievērojot visu Latvijas zāl domājošo cilvēku idejas.

Vienlaikus lūdzam darba kolektīvus, kooperatorus un atsevišķus cilvēkus ziedot līdzekļus LZP dibināšanas kongresa organizēšanai un turpmākai darbībai. Naudu lūdzam pārskatīt Vides aizsardzības kluba rēķinā Rīgas pilsētas dzīvokļu un komunālās saimniecības bankā, konta numurs 000700098, ar atzīmē «LZP».

PIE VOLGAS AUG ZĒNSENS

KIMRI (Kaļiņas apgabals). Zēnsens veicis lielu «lēcienu» no savām pierastajām augšanas vietām Tālo Austrumu mežos uz Augšvolgas laukiem. Padomju

saimniecībā «Stojancevskij» izveidota vesela plantācija, kurā aug šie veselību, spēku un mūžu stimulējošie augi. Ceļu pie Volgas zēnsenam atklāja Kimru ie-

dzīvotājs A. Petrovs. Apmēram pirms 20 gadiem viņš dažas šī brīnumauga sēklas iesēja savā piemājas dārzā.

TASS

LENINA KAROGS

MŪSU ADRESE:
228250, Preiļi,
Kaimiņnāves ielā 1.

REDAKCIJAS TALRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. Iespiedloksne, Ofsetiespiedums.
«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 450 eksemplāru (latviešu valodā — 10 177 eks., krievu valodā — 4 273 eks.).

Indekss 68169.
Pas. 1304.